

forlangte 500,000 Kr. til Kjøbenhavns Feltbefæstning. Hertil bemærkede Finantsudvalget her i Thinget, at man ikke vilde give denne Sum under denne Form. Det hedder udtryffeligt: Vi anse det ikke rigtigt, at Bevillingen knyttes til Kjøbenhavns Feltbefæstning, og foreslaa derfor, at der bevilges til Positionskøys 500,000 Kr. Hvad derimod Fæstningsværkerne ved Charlottenlund og Oversvømmelserne angaar, da erklærede den høitærede Krigsminister gjentagne Gange, saavel som Udvalget, at de to Forter kun hørte til Søbefæstningen og havde Intet med Landbefæstningen at gøre, og hvad Forberedelser til Oversvømmelse af Lyngby Enge angaar, da udtalte den høitærede Minister derom Følgende: Oversvømmelsen af Lyngby Enge er det, jeg mener bør tilveiebringes her, og jeg fremhæver udtryffeligt, at denne Sag aldeles ikke staar i nogen Forbindelse med en eventuel Befæstning af Kjøbenhavn. Denne kan komme eller ikke, men det, jeg her foreslaar, vil altid have sin Betydning. Han gjentager: Man kan være en Ven eller Modstander af Kjøbenhavns Befæstning, og dog gaa med til disse Forberedelser til Oversvømmelse af Lyngby Enge. Men hvorledes der saa her fra Thinget skal kunne ligge en Billigelse af det, han nu foretager sig af permanent Art, forstaar jeg ikke, men maaste den høitærede Minister vil være i Stand til at forklare det. Jeg har aldrig kunnet se Andet ved atter og atter at gennemlæse disse Forhandlinger fra 1885 og 86, i Januar og Februar Maaned, end at Udvalget udtaler saa bestemt som vel muligt, at man ikke vil udtrykke enten sin Tilslutning eller Ikke-Tilslutning til Befæstnings spørgsmaalet, men derimod til Foranstaltninger, som ikke staa i Forbindelse dermed. Den høitærede Minister siger, at det, han forlanger, er ikke Noget, som staar i mindste Maade i Forbindelse med Kjøbenhavns Befæstning. Hvad enten man er Ven eller Modstander deraf, kan man stemme for hans Forslag. Det forekommer mig rent og klart. Jeg kan ikke negte, at jeg virkelig ikke kan se, at den høitærede Minister heraf har kunnet tro, at han derved havde faaet Anerkjendelse til at handle, som han har gjort med Hensyn til de Forsvarsværker, han nu har anlagt, og endnu mindre kan jeg finde den stærke Forv., hvori han siger til Folkethinget, at han har Billigelse til Alt, hvad han har foretaget. Det forekommer mig, at han hverken har Lands-thingets eller Folkethingets Billigelse, saa vidt jeg kan se; men det er muligt, at den høitærede Minister kan fremkomme med andre Oplysninger, som kunne klare det saaledes,

at han i det Mindste har dette Things Billigelse, og det faar jo sin Betydning. Jeg slutter altsaa med at sige dette, at kan Forholdet blive det, at man paa den ene Side enes om at give de nødvendige Bevillinger til, hvad der er Følgen af de bestaaende Love, og man paa den anden Side er enig om, at der ikke udgives Penge, uden at Rigsdagen har billiget det, vil Stillingen for Mindretallets Bedkommende, og forhaabentlig ogsaa for det andets Things Bedkommende, for flere eller færre af de foreliggende Bevillinger være en anden. Men som Forholdet nu er, kan Mindretallet ikke Andet, end at det maa stemme mod disse Vædringsforslag.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal, i Fortsættelse af, hvad den ærede Ordfører udtalte, ganske kort motivere de af mig stillede Vædringsforslag til 2den Behandling. Hvad Vædringsforslagene til § 22 angaar, da omhandler det første, Forslaget under Nr. 14, som staar i en vis Forbindelse med Forslaget under Nr. 19, to mindre Bevillinger paa 9000 Kr. og 2800 Kr. til Lønningertil Secondlieutenanter. Forholdet er detailleret oplyst i Bemærkningerne; jeg skal her ganske kort komme ind paa, hvormed det dreier sig. Der har i de sidste Aar været et langt større Antal Secondlieutenanter til Tjeneste, end Hærløven egentlig giver, idet der nemlig har været mange Premierlieutenantsnumre ledige, og man har da benyttet disse ledige Numre til at lønne Secondlieutenanter, som kunde udføre den Tjeneste, som man ellers ikke kunde faae udført, da der manglede Premierlieutenanter. Men ere imidlertid Premierlieutenantsnumrene i Begreb med at blive udfyldte; naar vi naae Efteraaret, ville alle Numrene være besatte, og saa har man jo intet Overskud af Premierlieutenantslønningerne til dermed at lønne overtallige Secondlieutenanter. Men alligevel viser det sig efter den Erfaring, man har siden 1880, da den nye Hærløve traadte i Kraft, at det vil være overordentlig usseligt at have flere Secondlieutenanter i Tjeneste, end denne Hærløve giver, og det af flere Grunde. For det Første af Hensyn til Mandstabsets Uddannelse, der fremmes, naar man kan have nogenledes rigeligt med Befalingsmænd, og dernæst af Hensyn til selve disse Secondlieutenanters Uddannelse, idet nemlig en Secondlieutenantselen, som har gjenningaaet først Rekruttskolen og senere Secondlieutenantskolen i et Aar, kun er ufælskændig uddannet som Lieutenant. Hvis han ikke faar Lov til at gjøre Tjeneste i et eller to Aar. Hjemsendes en saadan Se-